

belyst af udprægede Talsmænd for Enhedsskolen. Vi er mange Modstandere af denne. Hvis alle de udkastede Planer blev gennemført, vilde det være en Ulykke. — Sløjd kan ikke gøres obligatorisk paa Landet, Skolekøkkenundervisning heller ikke. Vi kan ikke vedtage den af Frk. Margrethe Petersen udkastede Plan eller at et Andragende derom indsendes.

Margrethe Petersen og Hr. Arvin protesterede begge mod at have gjort sig til Talsmænd for Enhedsskolen.

Karen Johansen: Enhedsskolen blev ganske vist ikke nævnt, men der ønskes obligatorisk Undervisning i forskellige Fag baade for By og Land. Det var umuligt at gennemføre saadan Undervisning paa Landet.

Adjunkt Thorup, Horsens: Giver Indlederne sin varmeste Tilslutning. Vor Skole er for teoretisk; der skal skabes gode Vaner i Skolen, saa Folket lærer at arbejde. Drengene bør ogsaa have Del i Skolekøkkenundervisningen. Gid Kvinderne kan se paa Fremtiden saaledes, at de vil være med i Arbejdet for en Skoleordning, der gør Skolen til en Skole for Livet.

Marie Riising-Rasmussen, Odense: Udtaler sin Tilslutning til de nye Tanker, Hr. Arvin fremsatte. D. K. har ikke tidligere været hange for at flytte Støtterne langt frem og bør ogsaa nu i rette Tid tage Stilling til de nye Tanker.

Johanne Andersen, Ejby: Forstaar ikke, at Karen Johansen kan tro, at Enhedsskolen er lagt som Grund for Udvalgets Arbejde; Udvalget forlanger Skolekøkkenundervisningen ind i Landsbyskoler — under en eller anden Form afpasset efter lokale Forhold; ønsker ikke en uniformeret Skole, men vil, at Landet ikke fremdeles behandles stedmoderligt.

Elisa Petersen, Næstved: Anbefaler at godkende Udvalgsberetningen, der kun fremsætter D. K.s gamle anerkendte Krav. Allerede i 1914 krævede D. K. Skolekøkken- og Haandgeringsundervisning for baade Dreng og Piger. Anker over, at Forslag fra Fællesstyrelsen modtages paa en mærkværdig Maade; Arbejdet besværliggøres for os paa en Maade, vi ikke tidligere har kendt.

Dagmar Nielsen, København: Ønsker, at Børnenes Undervisning i Overgangsalderen afbrydes ved praktisk Arbejde.

Julie Højmark, Bering: Fremhæver Hjemmenes store Betydning og fraraader at lægge for meget paa

Skolen. Forstaar ikke, hvad man skal med offentlige Læsestuer paa Landet; Læsningen bør være Hjemmenes Sag.

Karen Johansen: Hævder, at hun kun har tænkt paa Skolens egen Sag og fremsat sine Anskuelser ud fra det Synspunkt, at jo mere Tvang des mere Ulykke. Tilbageviser Elisa Petersens Mistænkeliggørelse af Opposition mod Fællesstyrelsen. Fraraader Fællesmødet at godkende Udvalgsplanen, den maa overvejes endnu mere.

Johanne Andersen: Udtaler, at Skolekøkkenundervisningen paa Landet kan gennemføres ved Hjælp af Vandrelærere; Dansk, Skrivning, Regning er obligatoriske Fag, skulde det da være en Ulykke, om Kvinders fornemste Arbejde, Husgerningen, optages i Skolen som obligatorisk Fag; de unge trænger til at faa saadan Undervisning baade i Barneskolen og Ungdomsskolen.

Margrethe Petersen: Vil gerne have Karen Johansens Udtalelse om, hvilke af de Fag, Udvalget har omtalt, hun vil undvære i sin Friskole.

Karen Johansen: Ønsker ikke at svare derpaa, da Tiden er altfor kort.

Efter Forslag af Margrethe Petersen udskydes Spørgsmaalet om Fællesmødets Godkendelse af Udvalgsberetningen til Forretningsmødet paa Fællesmødets 2den Dag.

Aftenmødet.

Talerne var:

Clara Thybjerg: *Kvindesag og Fredsag.* Charlotte Hansen: *Kvindelige Præster.* Julie Arenholt: *Den nye Ægteskabslov.*

Salen virkede endnu festligere, da Lysene blev tændt, og den Baggrund Talerne saas imod, var af stor Virkning.

Mødet aabnedes med Henrik Pontoppidans smukke Sang til Sønderjyderne:

Det lyder som et Eventyr,
et Sagn fra gamle Dage;
en røvet Datter, dybt begrædt,
er kommen frelst tilbage.

Det sker, hvad som et Drømmesyn,
har straalet for vor Tanke:
til Sommer vajer Danebrog
igen paa Dybbøl Banke!

Hvad knap vi turde hviske om
i Krogen mellem Venner,

forkyndes nu paa Dansk og Tysk
som Løfteord af Frænder.

Velkommen hjem til Moders Hus,
vor Søster, Hjertenskære!
Saa bleg du blev i Kæmpens Favn,
i Striden for din Ære!

Men du vil ingen Sørgefest!
Mens Taaren Øjet brænder,
du skjuler stolt hvad ondt du led
i hine Bøddelhænder.

Du kommer klædt i hvidt og rødt
og smiler os i Møde.
Hil dig, vor Moders Øjester,
i Nytds Morgenrøde!

Derefter meddelte Formanden, at følgende Telegram var afsendt til den nordslesvigske Kvindeforening:

„Dansk Kvindesamfund samlet til Fællesmøde i Horsens sender sin varmeste Tak for modtagne Hilsner. I dyb Taknemmelighed for Eders trofaste Vagt for Danmark udtaler vi vor inderligste Glæde over, at Dagen er nær, da vi samles i fælles Arbejde i vort fælles Fædreland.“

Ordstyreren, Frk. Johansen, gav derefter Ordet til Aftenmødets første Taler:

Fru Clara Thybjerg, der med Selvsynets Indlighed gjorde Rede for de Indtryk, hun paa sin Rejse til Kongressen i Zürich havde faaet af Krigens forfærdende Følger og af de Opgaver, der nu paahviler Kvinderne, og som de staar rede til at paatage sig ogsaa i de Lande, hvor Fjendskabet trods den ydre Fred endnu blusser. Fru Clara Thybjergs smukke Tale var i Overensstemmelse med de Indtryk Fru Henriette Beenfeldt har givet Udtryk for her i Bladet.

Anden Taler var Fru Charlotte Hansen, Emnet: Kvindelige Præster. Taleren tegnede et meget smukt og meget klogt Billede af den bibelske Kvinde som Lærer og Forkynder. Fra Profetinderne i det gamle Testamente naaede hun frem til de Udtalelser af Paulus, der er blevet benyttet som Vaaben imod Ansættelsen af kvindelige Præster, og hun viste, hvorledes den gangse Udlægning ikke lader sig anvende. Vi maa denne Gang af Pladshensyn indskrænke os til at antyde, men Foredraget var saa værdifuldt og oplysende, at vi haaber i næ-